

آیا امام مجتبی(ع) همسران زیادی داشت؟

۳

یکی از نکات مهم و قابل بحث در زندگی پیشوای دوم حضرت مجتبی (علیه السلام) موضوع تعداد همسران آنحضرت است. گروهی از مورخان و محدثان، حضرت مجتبی(ع) را کثیرالازدواج و دارای همسران متعدد فلتمداد نموده نشوند اند که آنحضرت زنان متعددی تزویج نموده، کرد و پس از آنها را طلاق می داد و بچای آنها زنان دیگری اختیار می نمود و می گویند بهمین دلیل شماره همسران او زیاد بود بطوری که این موضوع زبانزد مردم شده بود. ولی باید دید آیا براستی امام مجتبی(ع) دارای همسران متعدد بود یا این موضوع مثل سیاری از موضوعات تاریخی، به روایات بوسیله دوستان نادان و یادشمنان مفرض، شاخ و برک پیدا کرده و بصورت مبالغه آمیزی درآمده است؟ بعید بنظر نمی رسد که مسئله ازدواج های زیاد امام حسن (ع) از دسیسه های بنی امية واکاذیب و احادیث مجموع آن دستگاه جبار بوده باشد و درواقع این موضوع نیز یکی از توطئه های دامنه داری بوده است که دودمان تنگین بنی امية بر ضد خاندان پیامبر(ص) چیزه بودند و با جمل و نشر اخبار مربوط به این قسمت می خواستند افکار عمومی مسلمانان را نسبت به فرزند رسید علی(ع) بدین کنند.

شواهدی برای این موضوع داریم که در ذیل به آن اشاره خواهد شد.

* * *

از آنجاکه بررسی جواب زندگی و شخصیت هر فردی به روشن شدن نقاط مبهم زندگی او کمک می کند، خوبست پیش از هر چیز جواب زندگی و اخلاق امام مجتبی (ع) را - ولو بسیار مختصر - بررسی کنیم و برده از چهره حقیقتی شخصیت آنحضرت کنار بزیر تادر بر تو آن، حقیقت مطلب روشن گردد.

پیشوای دوم در پاکترین و برجسته‌ترین خاندان چشم بجهان گشود و تحت تربیت و پرورش امیر مومنان (ع) وفاطمه زهرا (ع) بزرگ شد و همچنانکه در شماره‌های گذشته خاطر نشان ساختیم، از جهات مختلف، شخصیتی برجسته و صفاتی ممتازداشت. اویک مرد الهی بود که از تمام امکانات خود، نه برای بهره‌برداری بیشتر از لذات زندگی، بلکه در راه جلب خشنودی پروردگار و رسیدگی به حال بیچارگان استفاده می کرد.

او در طول عمر خود بیست و پنج بار به زیارت خانه خدا رفت و با وجود آنکه مرکب سواری در اختیار داشت، پیاده و گام پا بر همه راه‌پیمایی می کرد تا در پیشگاه پروردگار بیشتر ابراز ادب و خضوع کند (۱)

در عصر او هیچکس از لحاظ کثیر عبادت و نیایش و توجه به خدا، بیایه اونمی رسید، هر گاه نام خدا را می برد و یا بیاد روز رستاخیز و عالم پس از مرک می افتاد، دگرگونی خاصی باودست می داد، هنگام ساختن و ضموم موقع نیایش، حالت روحی و جذبه معنوی عمیقی که فقط در مردان الهی می توان مشاهده نمود، پدامی کرد و چون بمنظور راز و نیاز با خدا، پدر مسجد می رسید، با سوز و گذاز خاصی زبان به مناجات و اعتذار به پیشگاه خدا بازمی کرد، او هر گز خدارا فراموش نمی نمود (۲)

این، گوشه بسیار مختصری از بزرگیها و پاکیهای پیشوای دوم است که به تفصیل در کتب مربوط به این قسمت بیان شده است.

باتوجه به این حقایق قابل قبول نیست که شخصی که دارای چنین اخلاق و رفتار، و چنین زندگی سراسر عبادت و گوشش در راه خدا است، - آنچنان که بعضی از مورخان مبالغه جو نوشتند - علاقه و توجه خارج از حد متعارف به مسئله ازدواج ۱ - مناقب ج ۴ ص ۱۴ کشف الغمة ج ۲۴ ص ۱۲۴ تاریخ الحلقاء البداية والنهایة باتوجه به فاصله شهر مدینه تامکه اهمیت قضیه روشن می شود .
۲ - اعيان الشیعة ج ۴ بخش ۱ ص ۱۲۳

وزن‌اشوئی از خود نشان دهد.

* * *

فرزندان امام

از شواهد زنده این موضوع تعداد فرزندان آنحضرت است که طبق نوشته مورخان، اگر آنحضرت همسران زیادی اختیار کرده بود، لازمه‌اش این بود که فرزندان زیادی هم داشته باشد در صورتی که چنین نیست. بالاترین رقم را در مورد فرزندان امام مجتبی (ع) این جزوی نوشته است که ۲۳ نفر می‌باشد (۱).

یعقوبی فرزندان آنحضرت را ۸ نفر (۲)

ابن شهرآشوب ۱۳ پسر و ۱۱ دختر (۳)

ابن خشاب ۱۱ پسر و ۱۰ دختر (۴)

طبرسی ۱۶ پسر و ۱۰ دختر (۵)

ومرحوم شیخ مفید که در این‌گونه مباحث بیش از دیگران دقت و تحقیق داشته، تعداد فرزندان آنحضرت را جمعاً ۱۵ نفر (اعم از دختر و پسر) می‌داند (۶) صاحب کتاب «العدد» که بنایه‌نقل مرحوم علامه مجلسی همسران زیادی برای آنحضرت نوشته است، در عین حال، فرزندان حضرت مجتبی (ع) را بیش از ۱۵ نفر ننوشته است (۷)

بیدین ترتیب، طبق تصویر مورخان، امام مجتبی (ع) حداقل بیش از ۲۳ فرزند نداشته است و این نشان می‌دهد که موضوع تعدد زوجات آنحضرت بانصورت که در پاره‌ای از کتابها به‌جمله می‌خورد کامل‌ابی اساس است. مراجع علم اسلام
در زمان ما نیز کسانی یافت می‌شوند که این اندازه اولاد داشته باشند بدون آنکه زنان زیادی بگیرند و احتمال اینکه آنحضرت همسران زیادی داشته ولی عقیم بوده‌اند و یا

۱- تذکره ص ۲۱۴

۲- تاریخ یعقوبی ج ۲ ص ۲۱۶

۳- مناقب ج ۴ ص ۲۹

۴- طبق نقل شبیه‌نجی در نور الاصمار ص ۱۲۴

۵- اعلام الوری ص ۲۱۲

۶- ارشاد چاپ قدیم

۷- بخاری ج ۴ ص ۴۴

بعمل دیگری فرزندی بدنیانی اورده‌اند نیز بسیار ضمیف است و اینگونه احتمالات ، در بررسی موضوعات و مسائل تاریخی فاقد ارزش می‌باشد .

آیا با توجه به این تعداد کم فرزندان ، دروغ بودن نسبت صدھا همسر به امام حسن مجتبی (ع) روشن بنظر نمی‌رسد ؟ و آیا با توجه به این سند تاریخی ، باید گفت که اینگونه اخبار دروغین ، ساخته و پرداخته عمال بنی امية است که سابقه در جمل اخبار فراوان داشتند ؟ و ما نباید دانسته و ندانسته در مسیر اینگونه اخبار مجعل قرار گرفته و با نقل آنها به دشمنان خاندان پیامبر (ص) کمک کنیم .

علاوه بر این ، مورخانی که شماره زنان حضرت مجتبی (ع) را زیاد نوشته‌اند ، از تعیین نام آنها و یا نام قبیله آنها فرموده‌اند و فقط چند تن از دانشمندان به ذکر نام همسران محدودی اکتفا کرده‌اند که ماذیلابه نحوه تزویج آنها اشاره خواهیم کرد .

حل مسئله

آنچه در این زمینه بنظر می‌رسد این است که :
اگر فرض کنیم این عده‌های بزرگ حقیقت داشته است باید بگوئیم مسلمانان آن عصر بواسطه علاقه خاصی که به پیامبر (ص) داشتند ، می‌خواستند به افتخار خویشاوندی و قرابت با پیامبر (ص) نائل گردند ، و چون پیشوای دوم ، نو، بزرگ آنحضرت و فرزند ارشد امیر مؤمنان بوده ، گاهی دختران خود را داوطلبانه به حضرت مجتبی (ع) تزویج می‌کردند و تنها به تشریفات عقد شرعی اکتفا می‌نمودند ، بنابراین آنها ذسان افتخاری پیشوای دوم محسوب می‌شدند که صرفاً روی جهت فوق با حضرت وصلت می‌کردند .

و بجز باحتمال قوی عده‌ای از زنانی که بنام همسران آنحضرت در تاریخ ثبت شده‌است زنان بی‌پناهی بودند که امام مجتبی (ع) تکفل آنها را بعهده گرفته بود ، و برای آنکه تحقیر نشوند ، بر حسب ظاهر آنها را تزویج می‌نمود .

پیغمبر مجترم اسلام فرمود :

لَا فَخَرُّ لِعَرْبٍ عَلَى عَجَمٍ إِلَّا بِالْتَّقْوَى

یعنی : هیچ افتخاری عرب بر غیر عرب (و هیچ نژادی بر نژاد دیگر) ندارد مگر بذاشت تقوی .